Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

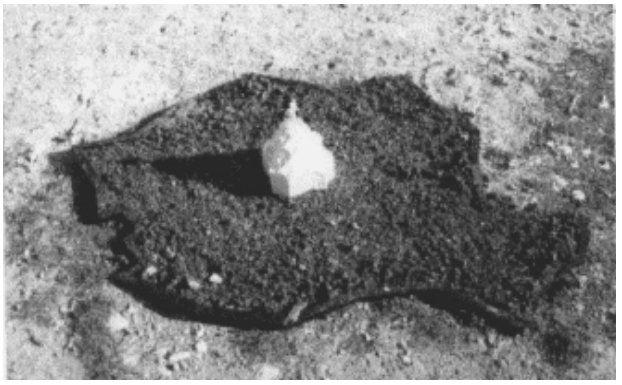
302

se distribuie gratuit

editura Ro-Emans 2022

noiembrie - decembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu

O, omule, vino la Domnul! Dacă nu vii de mic, vino măcar când cazi sub sarcina păcatelor tale multe și te doare sub ele! Vino să-ți fie milă de Mine că am suferit de la tine! Vino să crești pentru palatele cerești, pentru Sfânta Sfintelor Domnului, pentru Ierusalimul pe care voiesc să-l dăruiesc acum, la sfârșit de timp, celor ce ascultă de Dumnezeu și de venirea Mea cea cu slavă de cuvânt pe pământ, căci voiesc să fac raiul pe pământ și să-l așez înaintea celor care au iubit pe Domnul cu toată aplecarea, cu râu de pocăință în inima lor pentru multele lor păcate!

pagina 7

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, aceasta las Eu, Domnul, peste voi în ziua aceasta de sărbătoare îngerească, fiilor din cetatea cuvântului Meu, căci voi ați așternut aici popas Mie și îngerilor Mei, după datina lăsată din părinți în această zi, și este în cer, și este peste fiii lui Dumnezeu de pe pământ adunare cu sărbătoare măreață, iar puterile cerești și oștirile îngerești stau cete-cete aici deasupra și privesc găteala și primirea lor la serbarea așezată de voi pentru ele, pentru cetele de sus, o, și se bucură de la voi părinții căci sunteți fii iubitori și împliniți voi așezările lor și le aduceți înaintea cerului, și iată, lucrează Dumnezeu cu voi, și îngerii vă slujesc pe voi, iar voi pe îngeri, o, fiilor.

O, mare este ascultarea de părinți! Mare binecuvântare lucrează ea peste fii, și le spun tuturor fiilor care au părinți care le poartă de grijă, le spun așa: Nu disprețuiți părinții, nu-i îndurerați, nu-i întristați, că dacă ei sunt umiliți de voi și întristați de voi, o, nu vă merge bine vouă și vă merge rău din pricina călcării poruncii lui Dumnezeu pentru părinți.

O, ce s-ar fi întâmplat să nu fi ascultat Eu de Tatăl Meu, Care M-a trimis pe pământ să fiu pus pe cruce pentru chin și moarte, iar Eu să-L fi întristat cu nemulțumirea, cu neascultarea, cu răzvrătirea? Iată, Tatăl știe care este binele cel pentru fii, chiar dacă fiii nu pot înțelege deodată ce înseamnă ei pentru părinții lor, și ce înseamnă tatăl pentru fiii săi.

O, fiilor, se bucură și se mângâie de la voi părinții și sfinții toți că ați ales să ascultați și să înțelegeți și să lucrați voia lui Dumnezeu între oameni pe pământ acum, în vremea Mea cu voi, că iată, voi vorbiți pe pământ pentru Mine, voi sunteți vestitorii Mei și luați din gura Mea cuvântul și îl dați de veste peste pământ și Mă vestiți cu voi, și că vin pe pământ cuvânt în vremea Mea cu voi.

O, ferice de cei ce lucrează cu Domnul pe pământ și trăiesc după voia Lui, fiilor! Trăirea fără Dumnezeu îl aduce pe om numai spre greșale, numai spre golire de Dumnezeu, de parcă Dumnezeu nu înseamnă nimic pentru om. Stau cu voi în sfat la sărbătoarea îngerilor și Mă uit cu jale la cei care s-au zdrobit judecând pe Dumnezeu și mersul cel greu al lucrării cuvântului Meu, și pe voi, cei de sub crucea cea grea a venirii Mele cuvânt pe pământ, fiilor, și le spun tuturor celor ce aud și știu de mersul Meu cu voi, le spun lor așa:

Feriți-vă să judecați pe Dumnezeu și mersul Meu cuvânt peste pământ cu cei de sub crucea venirii Mele acum, la sfârșit de timp. Cu lacrimi vă spun aceasta, că Mă doare până în veci de cei care s-au sfărâmat în piatra judecății asupra mersului Meu de azi cu cei ce Mă poartă ca să vin cuvânt pe pământ. N-am mai rămas alături cu cei nemulțumiți și neiubitori până la capăt cu răbdarea sfântă, și și-au făcut rost de judecată căci au judecat.

O, aveți grijă mare cum priviți mersul Meu și crucea Mea de azi și loviturile spre ea, că am avut cu cei ce Mă poartă, am avut lângă ei creștini buni cu credința și cu jertfa lor, dar s-au crezut în stare să socotească ei în locul Meu lucrurile și stările și s-au urcat așa deasupra Mea și au amețit și nu-i mai am sub cruce, o, nu-i mai am dacă s-au clătinat, și așa s-au clătinat mulți și s-au luat unii după alții căzând în slăbiciuni, o, și mai am puțini, și merg din greu.

O, câtă bucurie au sfinții și îngerii pentru lucrarea cuvântului Meu și cât sprijin pun ei ca să împlinesc Scriptura venirii Mele așa cum vin Eu acum pe pământ! Cei de pe pământ, care au mers cu Mine o vreme, iată, nu s-au mai bucurat să meargă, și au ridicat nemulțumiri și M-au lăsat și s-au tras de sub crucea Mea, o, că n-au înțeles ei lucrarea Mea, n-au înțeles pe Dumnezeu, și au voit să-i înțeleagă Dumnezeu pe ei, o, și le-a fost rușine să-și vadă vina și să se ridice de fiecare dată pentru mersul înainte.

Și iată, măi creștine măi, ție îți este rușine să fii tu vinovat, te codești, te încordezi, te nemulțumești de cel care te-ar îndruma cu ceva spre îndreptarea ta, iar Eu, Domnul Dumnezeul tău, a fost să port toată rușinea de care îți este ție pe pământ rușine s-o porți, și am fost socotit stricător de lege, desfrânat, hulitor de cele sfinte, dezbinător și păcătos, bătut apoi și pus la chin pe cruce, și am fost lovit gol și Mi s-au luat hainele ca să fiu de batjocură mulțimii, fiindcă tu îți ascunzi faptele tale urâte și pornite de la neascultarea de Dumnezeu și de părinți, căci ție îți este rușine să fii tu vinovat, defăimat, nevrednic, o, și a fost să port Eu ceea ce tu nu poți.

Iată, fiilor credincioși cu care am mai rămas, am grăit de durere, fiilor, căci ori de câte ori stau cu sfinții la voi în sărbători îi văd lipsă pe cei căzuți de lângă lucrarea venirii Mele și Mă prinde tristețea și Mă apasă ea și dau să știe și ei cum nu M-au ascultat, cum au întristat pe Tatăl și nu le merge bine nici pe pământ, darămite apoi în cer! O, dacă și-ar lucra pocăință și adânci păreri de rău! O, dacă s-ar trezi ei pentru umilință și pentru rugăciune cu putere multă în ea pentru scăparea de sub vina că M-au părăsit! O, dacă și-ar lucra ei sfințenie până la sfârșit și părăsirea duhului lumii în care s-au înecat de tot!

Fiilor, fiilor, bucurie mare este în ziua aceasta la masă cu Noi și cu voi pentru cei pomeniți aici de voi înaintea Mea pentru pasul spre înviere deplină, căci neamul celor adormiți e mare și sunt veniți cete-cete din vreme și sunt câtă frunză și iarbă, fiilor. Le-ați făcut chemarea, le-ați făcut pomenirea de toamnă și sunt tot mai

vii, și cântă în cor slavă Mântuitorului lor și se bucură cu toții de lucrul Meu cu voi pentru ei, fiilor. Iată-i la masă cu îngerii aici, căci au rămas la sărbătoare după ce au primit daruri, bucate binecuvântate și plăcute în cer, nu cum face lumea mâncăruri cu carne și cu țuică pentru răposați, o, nu așa, fiilor.

Când l-am zidit pe om, l-am zidit ca să mănânce el, și apoi M-am grăbit să-i fac grădină cu hrană sfântă și l-am așezat la masă și i-am spus ce să mănânce și ce să nu mănânce din bunătățile raiului. El însă a făcut tot ca omul de pe pământ, s-a împotrivit să asculte, și și-a disprețuit Tatăl și n-a ascultat. Putea să asculte, dar n-a ales așa, și a fost să nu mai poată sta în locul în care și-a călcat ascultarea de Tatăl și a ieșit atunci omul de sub voia lui Dumnezeu și a trăit pe pământ după voia lui, muncind cu sudoare pentru hrana sa, de atunci și până azi muncind.

Acum, fiilor, iată ce mare lucrare avem de lucrat, că avem de scos de sub vină neamul omenesc care n-a ascultat, și pentru care Eu am pătimit pe cruce ca să-l scot de la durere și l-am scos, o, și avem încă de lucru, fiilor. Îngerii lucrează cu Mine fără de încetare și știu de la Mine că Eu, Domnul, dau lupta cu satana ca să-i scot de sub robia lui pe oameni. Eu și micuții Mei de sub crucea venirii Mele dăm lupta cu duhul lumii și cu satana, stăpânitorul de peste oameni, și avem să-l doborâm și să-i eliberăm pe toți de sub întunericul lui, iar îngerii Mei dau lupta cea nevăzută ca să-l biruiesc pe satana prin cuvântul Meu rostit ca să-l împlinesc apoi, precum este scris să biruiesc, și apoi să așezăm sărbătoarea biruinței Mele și a îngerilor biruitori cu Mine, și iată-i mărturisind de lângă Mine lucrul Meu cel de azi cu ei și

cu voi, cei de sub crucea Mea, și duhul lumii va fi biruit, căci așa este scris.

— *Puterile cerești și oștirile îngerești Te laudă neîncetat și Te mărturisesc, Doamne, cu apropierea cea deplină a biruinței Tale asupra lui satana, care Te-a despărțit de om înșelându-l ca să-l poată cădea din rai și să rămână de partea lui omul. Tu însă ai trezit la veghe îngerii și lucrează ei cu Tine de atunci să biruim furul, dar omul ne stă împotrivă, căci omul nu Te vede, iar satana și duhul lumii își arată mereu marfa la vedere și îl încântă pe om cu cele văzute și e de luptat pentru biruință, iar Tu îl aduci pe om la neputință ca să-l tragi spre pocăință, îi dai doctorie amară umilința, Doamne, și e de ajunsă această doctorie ca să-l faci pe om să Te caute și să Te ia înăuntrul lui la greu, numai să înțeleagă el că a fost tot timpul încăpățânat atâta vreme cât a putut el ceva, și apoi el Te vrea, Doamne, o, și cu câtă milă lucrezi să-l aduci iarăși pe om la Tine, și suntem tot timpul cu Tine în lucru în cer și pe pământ, iar biserica Ta cea micuță este lucrătoare pe pământ pentru partea rugăciunilor trimise la Tine pentru împlinirea Scripturilor, căci trebuie cerută această împlinire așa cum ai lucrat Tu cu ai Tăi în toate vremile, și numai Tu ești Cel ce biruiești, chiar dacă omul Îți stă împotrivă Ție și stă de partea lui satana cu voia sa, cu viața sa, dar scris este că Hristos este biruitorul.*

Te slăvim de deasupra, Te purtăm pe nori de aripi îngerești și petrecem îngerește aici acum, în cetatea cuvântului Tău, plină de duhuri acum în ziua noastră de serbare.

Mulțimea cetelor îngerești laolaltă cu mulțimea chematților la masa lor de pomenire pentru învierea cea deplină a lor, slavă și mulțumire ridicăm spre Tine pentru slava Ta cea mare, pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, pentru apropiata Ta biruință, și apoi sărbătoarea veșniciei cu toți fiii credinței sfinte, care și-au păstrat iubirea cea pentru Tine în inimile lor, așteptându-Te să-i izbăvești pe ei.

Să stăm bine, să stăm cu frică și cu luare aminte la Tine, Doamne, iar poporul cuvântului Tău, poporul cel adevărat pentru credință și pentru ascultare, să-Ți spună: Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, Doamne, și ne fii salvare, și mântuire să ne fii nouă. Amin.

— Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, aceasta las Eu, Domnul, peste masa de serbare a îngerilor la începutul și la sfârșitul sărbătorii în așternutul de aici!

Sunt dintre cei care așteaptă să spun cuvinte mari să despic munții cu ele, că așa știu ei să gândească și să aștepte de la Dumnezeu. Eu însă petrec cu voi ca tata cu fiii lui aici, și Ne gospodărim lucrarea și viața cu rânduieli după legile cerești, și ce cuvinte mai mari mai pot fi așteptate de la Dumnezeu ca să fie auzite? O, nimeni dintre aceștia să nu uite că Eu sunt Cel ce trebuie să aștept, și că aștept și tot aștept cu răbdare de Tată după cei ce puțin iubesc să împlinească lucrul de fiu înaintea Mea.

Și dacă un cuvânt mare se așteaptă din gura Mea, iată-l: Iubiți să fiți sfinți, iubiți sfințenia! Ea se mărturisește pe sine prin tot ceea ce este și face omul, și se face pildă de sfințenie pentru mulți. Veți putea aceasta dacă sunteți umiliți și smeriți, iar altfel nu veți putea. Păcatul nu trage la cei iubitori de umilință și smerenie, iar dacă trage e din pricina amestecului trufiei chiar prin acestea, căci omul nu poate să se creadă nevrednic de Dumnezeu, de mântuirea sa așa cum sfinții plâng și se tânguiesc pentru nevrednicia lor înaintea lui Dumnezeu.

Și acum iar și iar, din mijlocul puterilor cerești și a cetelor îngerești spun acum ca un Părinte purtător de grijă și spun:

Pace peste popoare și între popoare și mai ales pace între cele fără de pace! Duhul păcii de sus să se așeze peste conducătorii popoarelor fără de pace, căci din pricina conducătorilor lor nu au pace popoarele.

Din cer și de pe pământ strig: Pace între popoare, pace vouă, popoarelor!

O, pace și ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor din cetate, și strigați la Mine pentru pacea popoarelor fără de pace! Vă cuprind pe voi și pe cei de la masa Mea cu voi acum, o, fiilor. Puțini au mai rămas credincioși Mie și vouă, dar tot așa a fost și acum două mii

de ani lucrarea Mea cu ucenicii Mei de atunci. Sunt mulți cei din cer cu voi, și aceasta este biruința: cerul, fiilor, cerul și cei din cer cu voi și pentru voi, și de aceea pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică

Sunt aici, și aștept să intru în carte cuvânt cu sărbătoarea împărătească din ziua aceasta.

Ridicați-vă și deschideți Domnului, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi și cu poporul credincios venirii Mele, și pe care mereu, mereu îl îndemn ca să nu uite, și îi dau puteri și tot puteri să împlinească el voia Mea pe pământ pentru ca să vin la el și să-l călăuzesc de aproape și să nu-l las să adoarmă în neveghe pentru Mine, pentru sfinții cu care vin la el, și punem masă cerească, și pe ea har peste har, har peste poporul cuvântului Meu, fiilor.

Îmbrac în pace cerească duhul zilei de praznic pentru mama Mea Fecioara. Cu har de cuvânt Ne lăsăm peste voi, fiilor. Multă îngrijire vă trebuie vouă pentru mersul Meu prin voi de la cer la pământ, și apoi peste pământ. Cu multă purtare de grijă veghează cei din cer peste cetate și peste voi, și voiesc să văd că aveți sfială sfântă tot timpul și aplecare dulce sub purtarea de grijă a cerului peste voi, o, fiilor. Spun aceasta vouă și celor credincioși fii ai poporului cuvântului Meu. Modelul lăsat este mama Mea Fecioara. Purtarea și aplecarea, duhul și iubirea, frumusețea sufletului și a feței, toate străluceau din ea în afară și toate lucrau, și intrau în veșnicie toate clipele vieții ei și avea în cer bogăție de viață strânsă fir cu fir, și toate o așteptau și o doreau în slava cea de sus a ei.

O, așa ai fost tu în zilele tale de pe pământ, mama Mea, și nici o frântură nu s-a pierdut din viața ta de zi cu zi ca să nu fie pe potriva celor de sus din cer, mama Mea, și totul prin aplecarea ta, prin frumusețea purtării tale, căci tot o dăruire, tot o iubire, tot o mângâiere erai pentru cei din cer care-ți așteptau sosirea acasă lângă Fiul tău și lângă Tatăl.

O, ce micuță ai stat, mamă! Aplecarea și supunerea te-au umplut de har de micuță și te-au păstrat în har până peste vecii, după cum și îngerul te-a numit cea plină de har. E ziua ta de intrare sub supunere, sub ascultarea celor ce te-au primit la templu ca să slujești prin toate lui Dumnezeu, mamă. Harul lui Dumnezeu a crescut odată cu tine în sufletul și în purtarea ta și erai o minune a lui Dumnezeu înaintea privirilor

puterilor cerești și îngerești, care te slujeau și cărora le slujeai, mama Mea. Ai fost chipul și simbolul omului nou, după asemănarea lui Dumnezeu, așa cum a dorit de la început Dumnezeu să fie omul pe pământ după ce Dumnezeu l-a zidit pe el.

Să binecuvântăm această dulce zi de amintire, o, mamă a Fiului lui Dumnezeu Tatăl. Tu ești din partea Domnului împărătească a cerului și a pământului și ești slăvită prin Scripturi cu acest rang sfânt, și hai să te dăruiești la masa cea de azi și să împărțim apoi din ea, mama Mea!

— *O, Fiule frumos al Împăratului Dumnezeu Tatăl și al meu, e mare taina lucrărilor cerești și îngerești între cer și pământ, dar a rămas prea pământesc omul zidit de Dumnezeu și toți cei ieșiți din el ca să poată înțelege omul taina lui Dumnezeu atât de mult lucrătoare, atât de mult, Fiule Iisus. O, e multă durere strânsă în cer de la tot omul. E prea pământesc omul, se oprește pentru sine, nu se dă lui Dumnezeu și își pierde viața zi după zi și nu-și strânge în cer ca să aibă viață cu Dumnezeu apoi. Omul este fără minte, și-a pierdut-o prin ieșirea de sub ascultare de Tatăl său Dumnezeu și de atunci face ce voiește el și își alege ce să facă, ce să fie, iar Dumnezeu nu mai are dreptul peste viața lui.*

O, ce mult te-ai depărtat de Tatăl Făcătorul, omule pribeag! Ai pierdut calea spre acasă. Rătăcești buimac printre toți cei ca și tine lipsiți de Dumnezeu și nu mai știi să-ți privești pașii pribegi și tot mai pribegi spre țara părinților tăi și ești pe calea lumii fără Dumnezeu și umbli gol ca și toți cei lipsiți de veșmânt, dar cine să te facă să crezi că n-ai hăinuță, că nu mai vrei din cer să ai și să porți? Lipsa din inima ta a poruncii iubirii de Dumnezeu ți-a schimbat ființa și te-a înstrăinat de Tatăl tău din cer. Dai să te tot minți că-L iubești pe Dumnezeu, că ești al Său, când tu slujești la tot ce te desparte de părtășia cu Dumnezeu, de statul tău sub ascultarea de El așa cum am stat eu pe pământ încă de pruncuță slujindu-I numai Lui prin lepădarea de sine ca să fie numai Dumnezeu voia mea. Tu însă îți alegi ce să faci, ce să fii, ce să ai, o, și nu știi ce faci și cât de mult Îl disprețuiești pe Dumnezeu Tatăl și pe toți cei din cer, căci ți-ai ales pământul și trufia de a fi propriul stăpân al pașilor vieții tale. Toate acestea ale tale ți le amintesc ca să știi cât de mult L-ai părăsit pe Dumnezeu și cât de departe de dragostea Lui stai.

Omul ar fi să lucreze numai pentru Dumnezeu totul, și nimic pentru sine. El însă are familie, are copii, are griji, și iată, se zbate în ele și n-are vreme să se uite în sus la sărăcia pe care și-a strâns-o în cer, căci el și-a ales pământul și a uitat că-și pierde viața și că nu și-o strânge ca să aibă în cer.

O, Fiule Iisus, așa m-a purtat Duhul să grăiesc acum, căci pierderea omului doare, iar durerea aceasta crește cu fiecare clipă, cu fiecare om care nu-și trăiește pentru Dumnezeu viața lui pe pământ. Lucrarea omului a fost să fie raiul, paza și lucrul cel de rai, și apoi intrarea lui în odihnă, în averea cea de rai.

O, dacă în rai nu a dat omul să asculte, cum să poată asculta el pe pământ de lucrarea raiului? Nu vrea omul să lucreze și să ocrotească raiul, o, nu vrea. Voiesc să-l înduioșez pe om prin grăirea mea de azi și să se întoarcă să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și să asculte așa și să ceară cu rugăciune plânsă inimă nouă să-i dăruiască Tatăl, căci omul s-a pierdut de Dumnezeu și nu mai are nici o părtășie cu Tatăl său, o, nu mai are, ca și fiul risipitor plecat de la părinți și mâncând roșcove cu porcii, cu fiii lumii, cu cei ce au părăsit ei pe Tatăl Dumnezeu.

O, voi, cei care rătăciți fără Tatăl, faceți-vă cunoscuți lui Dumnezeu! Părăsiți calea lumii și spuneți cu suspine: Tată, am greșit, primește-mă și mă iartă și apoi să-Ți fiu supus, și lucrător cu Tine ca să capăt înapoi viața risipită. Așa să ne ajuți pe noi, pe toți. Amin.

— O, câtă aplecare spre om, câtă stăruință ai pus în cuvânt ca să învii dorul de Dumnezeu în om, mamă!

O, fiu creștin, ca să-ți pot primi rugăciunea trebuie să fii cunoscut, să te cunosc, să te faci cunoscut lui Dumnezeu, și apoi să semeni cu Mine după ce primești de la Mine, și așa ești tu fiu al lui Dumnezeu. Iată, creștinii care au tre-

cut prin acest popor nu au făcut așa înaintea Mea și au lucrat altfel, au dat să caute să le fac Eu voia, dar Eu nu sunt ca omul, căci sunt Dumnezeu. O, nu se suie la cer miros de bună mireasmă dacă jertfa lucrului duhului și al mâinii nu se face cu o mare iubire. Numai ce este din o mare iubire ajunge o bună mireasmă la cer, altfel nu are nici o plată dăruirea.

Fiilor, fiilor, cereți peste cei de pe pământ lucrarea harului să vină. Harul cel de sus îl poate ajuta pe om, pe creștin, căci trebuie să-L poarte omul pe Dumnezeu, și apoi să vină peste el darul prin care să-L slujească pe Domnul, dar fără să-și facă omul socoteala pentru el însuși, pentru meritele slujirii lui, ci să socotească doar că este păcătos și dator lui Dumnezeu pentru viața sa, că iată, trufia nu-l slăbește ca să-și piardă umilința inimii, ci îl cuprinde de peste tot și-și pierde omul pocăința, pierde acest mare har care-i întărește aplecarea și supunerea, o, și greu mai este să aibă omul minte prin care să poată Domnul, Care a murit pe cruce pentru om!

O, creștine, nu uita că am murit pe cruce pentru tine. Păstrează-ți duioșia pentru ranele și disprețul pe care le-am purtat cu crucea în spate și cu răstignirea pe ea a trupului Meu dumnezeiesc, și așa să-ți poți păstra pocăința trează și vie mereu, că iată cât rău îți faci ție și lui Dumnezeu când uiți ce plată rușinoasă a purtat Fiul lui Dumnezeu pentru tine de la mai-marii lumii de pe pământ, lumea în mijlocul căreia tu îți petreci viața lipsit de dragostea de Dumnezeu.

O, nu uita, creștine, că Dumnezeu este dragoste, și tot așa sunt și cei ai Lui pe pământ. Iată ce face dragostea! Dragostea M-a pus pe cruce, nu altceva înseamnă dragostea. Întreabă-te dacă ești în dragoste uitându-te ce face dragostea, căci Dumnezeu S-a smerit spre batjocură ca să nu mai fii tu pedepsit pentru multele tale păcate, pentru despărțirea ta de El, pentru înstrăinarea ta de Domnul, iar El te-a iubit și S-a smerit în locul tău și nu-ți cere decât să-L recunoști ca pe Cel ce-ți dă salvarea.

Am grăit despre depărtarea de Dumnezeu a omului și despre iubirea Mea, care-l poate înduioșa spre pocăință, spre dobândirea harului sfânt asupra celor ce sunt de partea Mea pe calea vieții lor.

Mi-e milă de toți oamenii, Mi-e milă mai mult decât acum două mii de ani când M-am smerit pe cruce ca să Mă dau răscumpărare pentru salvarea omului. O, Mi-e milă și mai mult ca atunci, Mi-e milă când văd omul risipindu-și zilele vieții fără să-și agonisească lângă Mine în cer loc sfânt pentru venirea lui la Mine după ce sfârșește mersul pe pământ.

O, omule, vino la Domnul! Dacă nu vii de mic, vino măcar când cazi sub sarcina păcatelor tale multe și te doare sub ele! Vino să-ți fie milă de Mine că am suferit de la tine! Vino să crești pentru palatele cerești, pentru Sfânta Sfintelor Domnului, pentru Ierusalimul pe care voiesc să-l dăruiesc acum, la sfârșit de timp, celor ce ascultă de Dumnezeu și de venirea Mea cea cu slavă de cuvânt pe pământ, căci voiesc să fac raiul pe pământ și să-l așez înaintea celor care au iubit pe Domnul cu toată aplecarea, cu râu de pocăință în inima lor pentru multele lor păcate! Nimeni nu merită ceva de la Dumnezeu, dar cei ce au în inimă pocăință intră sub harul iertării, ca tâlharul care s-a pocăit și l-am luat cu Mine în rai ca pildă de pocăință pentru cei păcătoși care stau de partea lui Dumnezeu pentru greșalele lor.

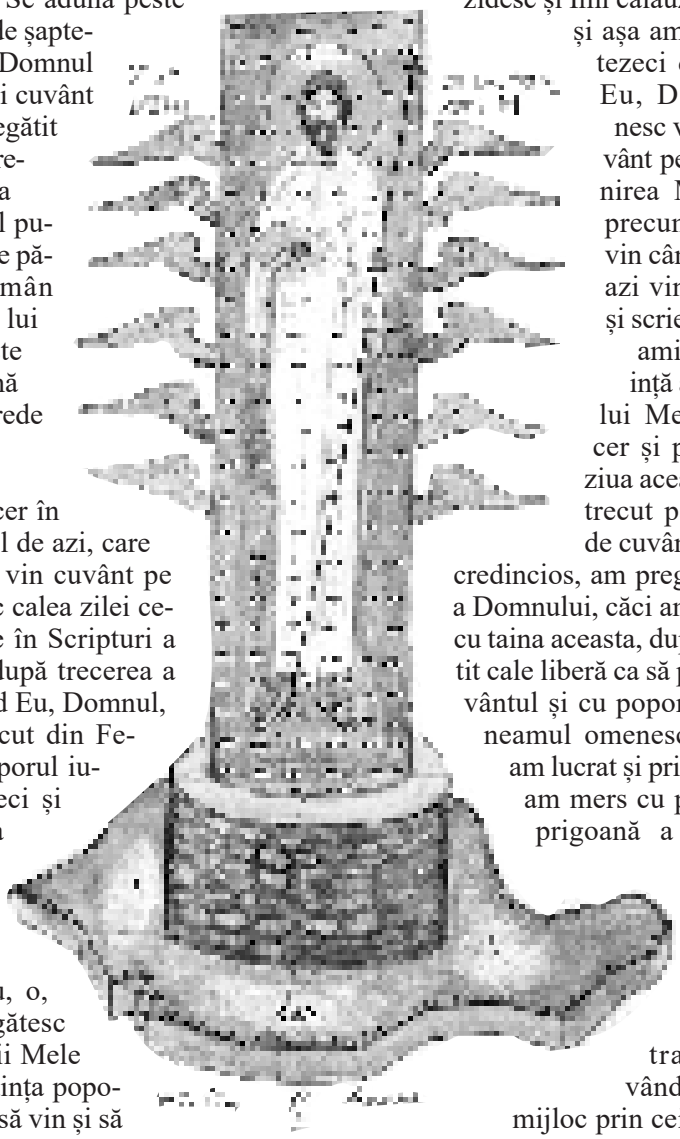
Și acum, fiilor, lăsăm pana jos și rămânem în duhul pocăinței, în duhul raiului. Aveți grijă să învățați să păziți și să lucrați raiul, adică să păstrați pocăința și lucrarea cea pentru Domnul, iar pentru voi lucrez Eu după cât vă este de mare harul pocăinței, și învățați voi aceasta de la mama Mea, de la ea, fiilor. Ea s-a păstrat mică și aplecată și așa a slujit lui Dumnezeu, numai lui Dumnezeu până ce a ajuns la locul pentru care a slujit pe pământ ca să-l aibă apoi, adică până la Mine, până la Fiul ei, Care a murit în locul fiecărui om care se pocăiește pentru împărăția cerurilor.

Pace vouă acum! Harul cuvântului din ziua aceasta de praznic sfânt să vă îndestuleze de har pe voi! Aceasta vă doresc Eu, aceasta vă și dăruiesc, și spun: Har, har peste voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat. Sărbătoarea de 31 de ani de la Târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Ajunul Sărbătorii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

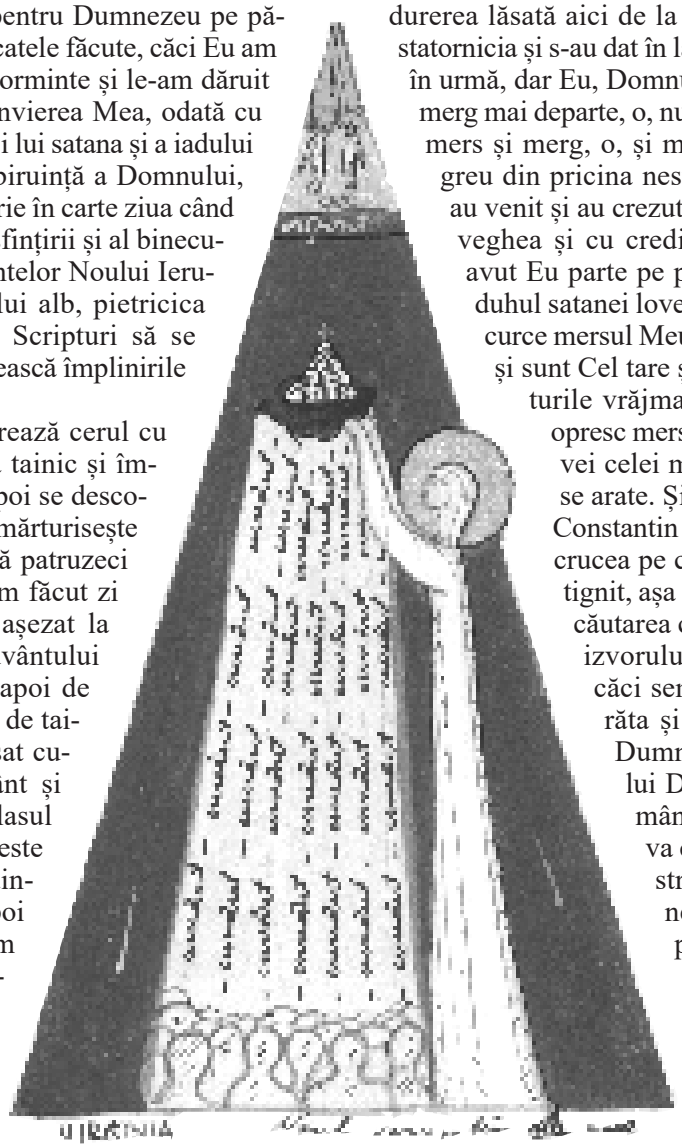
În cer între sfinți este sărbătoare pentru slava și puterea lucrării cuvântului Meu peste pământ. Se adună peste puțină vreme numărul de șaptezeci de ani de când Eu, Domnul Iisus Hristos, am cale și cuvânt pe cale, că am avut pregătit în calea Mea un popor credincios și acesta Îmi lua de la gură cuvântul și îl punea în cartea sa și este pe pământul neamului român cartea Mea, Cuvântul lui Dumnezeu Care grăiește și Se împarte spre hrană de sus poporului care crede venirea Mea cuvânt peste pământ.

Îmbrățișăm din cer în cuvânt poporul Meu cel de azi, care crede că Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ ca să-Mi gătesc calea zilei celei mari a slavei scrise în Scripturi a Fiului lui Dumnezeu după trecerea a două mii de ani de când Eu, Domnul, am coborât Prunc născut din Fecioară și respins de poporul iudeu la vârsta de treizeci și trei de ani, când acesta Mi-a dat moarte pe cruce ca unui răufăcător, ca unuia care răzvrătește și hulește mărirea lui Dumnezeu, o, dar Eu, Domnul, pregătesc acum slava zilei arătării Mele și fac aceasta prin credința poporului care Mă primește să vin și să cuvintez cu glasul gurii Mele și să împlinesc cuvântul Meu, căci așa am lucrat încă de la început, mai întâi a fost cuvântul, și apoi fapta lui.

Pace ție, poporul Meu! Poporul Meu este alcătuit din cei ce cred și împlinesc peste ei cuvântul gurii Mele, glasul care se lasă de deasupra și este cules și așezat în carte, și iată, așa Îmi zidesc și Îmi călăuzesc poporul, o, și așa am tot lucrat șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, împlinesc venirea Mea cuvânt peste pământ, venirea Mea cu sfinții, precum este scris să vin când vin, și iată, și azi vin cu sfinții Mei și scriem în carte zi de amintire și de biruință a Mea, a mersului Meu cuvânt între cer și pământ, căci în ziua aceasta, după ce au trecut patruzeci de ani de cuvânt peste poporul credincios, am pregătit zi de slavă a Domnului, căci am ieșit deasupra cu taina aceasta, după ce am pregătit cale liberă ca să pot să ies cu cuvântul și cu poporul și ca să știe neamul omenesc cu câtă taină am lucrat și prin ce vreme grea am mers cu poporul, și câtă prigoană a pândit mereu mersul cuvântului Meu, care și-a tot făcut cale cu cât era mai greu de mers, o, și Mi-am păstrat poporul cel vândut mereu de la mijloc prin cei nestatornici în credință și în umilință, și toată această prigonire a cuvântului Meu și a poporului Meu este scrisă de cei ce pândeau și urmăreau mersul Meu, o, și va ieși toată această mărturisire și se va face carte și se va lămuri prin ea adevărul că Eu,

Domnul, am venit și vin cuvânt peste pământ pe vatra neamului român după două mii de ani de la venirea Mea de la Tatăl ca să Mă lupt cu satana și să-l biruiesc prin cruce și prin suferința Mea, care l-a orbit de tot și l-a judecat de tot pe satana și am plătit salvarea omului, a fiecărui om care a suferit pentru Dumnezeu pe pământ sau pentru păcatele făcute, căci Eu am sculat morții din morminte și le-am dăruit învierea odată cu învierea Mea, odată cu clătinarea împărăției lui satana și a iadului lui, și iată zile de biruință a Domnului, așa cum și azi se scrie în carte ziua când s-a rostit cuvântul sfințirii și al binecuvântării Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim și a chivotului alb, pietricica cea albă scrisă în Scripturi să se ivească să mărturisească împlinirile Domnului.

Iată, așa lucrează cerul cu pământul, lucrează tainic și împlinește tainic, și apoi se descoperă, se arată și se mărturisește taina, așa cum după patruzeci de ani de cuvânt am făcut zi de biruință și am așezat la vedere lucrarea cuvântului Meu și am vorbit apoi de pe această înălțime de taină și Mi-am revărsat cuvântul peste pământ și M-am vestit cu glasul Meu care se lasă peste poporul Meu credincios și se revarsă apoi peste mulți, precum este scris de râul vieții care adapă neamurile și tămăduiește de necredință pe cei depărtați de Dumnezeu cu viața lor.

Sunt la masă de cuvânt cu cei din cer cu care am stat atunci de am pecetluit grădinița cuvântului Meu și lucrarea Mea din ea și venirea Mea peste pământ cuvânt. Iată, apostolul Andrei, lângă a cărui sărbătoare am așezat ziua de sfințire a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, iar lângă această zi ziua de serbare în cer a trâmbiței Mele Verginica, trei zile alături cu serbarea lor, și suntem acum aici și mângâiem și legăm rane și așezăm nădejde și mângâiere multă peste durerea lăsată aici de la cei ce n-au păstrat statornicia și s-au dat în lături și a rămas rană în urmă, dar Eu, Domnul, nu puteam să nu merg mai departe, o, nu puteam, și iată, am mers și merg, o, și mereu am mers prin greu din pricina nestatorniciei celor ce au venit și au crezut și au slăbit apoi cu veghea și cu credincioșia, și așa am avut Eu parte pe pământ mereu, căci duhul satanei lovește, dă mereu să încurce mersul Meu, dar Eu sunt Calea și sunt Cel tare și repar mereu loviturile vrăjmașe și nu pot să-Mi opresc mersul, că vine ziua slavei celei mari și se zorește să se arate. Și așa cum împăratul Constantin a trimis să fie aflată crucea pe care Eu am stat răstignit, așa se va întâmpla și cu căutarea cuvântului Meu și a izvorului său atât de mult, căci semn din cer se va arăta și va stârni dorul de Dumnezeu și de glasul lui Dumnezeu peste pământ și mulți vor bea și va crește credința și va strânge sub taina ei neamuri și limbi și popoare, precum este scris, o, și mergem înainte, fiilor, Noi cei din cer, și voi de pe pământ cu vestea bucuriei slavei Domnului, căci scris este să se împlinească aceasta.

Dar acum ne așezăm la masa acestei sărbători când am avut aici lângă voi pe cel binecuvântat de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh să rosteas-

că binecuvântarea, pecetluirea cu sfințenie peste Sfânta Sfintelor Mele din vremea aceasta, și merg acum spre el și-i fac semn să-și amintească această istorie măreață a Mea, când a fost el martor aici și slujind cu credință tare lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a lăsat copleșit de necredința celor din biserică, și care l-au tras de lângă Mine și de lângă voi, dar a rămas cu Mine și cu voi ceea ce el a avut de împlinit, și numele lui este scris pe această piatră și nu se poate găsi nimeni să i-l poată șterge din această taină și lucrare de cuvânt.

Apostolul Andrei, întâiul Meu chemat acum două mii de ani, a fost din cer martor și arhiereu dimpreună cu cei trei arhierei Vasile, Grigorie și Ioan, și toți au slujit aici în ziua aceea de taină sfântă și toți sunt martori din cer, căci cerul lucrează prin această lucrare de cuvânt și iată-i, mărturisesc martorii Mei, și binecuvântată să fie mărturia lor!

—— *O, Doamne, nu-i credință pe pământ prin care să poată înțelege cei ce aud lucrarea Ta din cer aici, nu-i credință să poată pătrunde cât de mare este aici lucrarea cerului cu pământul, coborârea Ta cu sfinții pe pământ lucrând atât de tainic, atât de minunat, așa cum am fost în ziua aceea tainică aici cu Tine veniți, și când am așezat sfințenia și pecetluirea acestei așezări pentru Tine și pentru sfinții Tăi, pentru Sfânta Sfintelor Tale, Doamne. Suntem și vom fi martori, căci toate vor fi înțelese și așezate pentru vedere. Iar poporul cuvântului Tău să nu aibă o altă grijă mai mare ca și aceea de a fi martorii Tăi ca și noi și să stea lângă Tine cu focul Duhului Sfânt în ei, că nu pământește se stă lângă Tine, și lucrare de rai trebuie să trăiască pe meleagul poporului Tău și al adunării lui cu Tine în sărbători și în toată vremea viețuirii lui sub lucrarea cuvântului Tău, și toți suntem și vom fi martori pentru Tine, și fericiți sunt și vor fi cei ce-și păstrează statornicia, credincioșia ca biruitori asupra lui satana, o, și dă-le lor putere să poată, dă-le Tu lor. Amin.*

—— *O,* fericiți sunteți voi ca mărturisitori din cer ai lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta, fericiți între cei din cer! Iată lângă voi pe trâmbița Mea Verginica și binecuvântată să fie intrarea ei și mărturisirea ei!

—— *Am cercetat, Doamne, am cutreierat și am cercetat cu prilejul acestei mari sărbători, am cercetat pe poporul cel credincios al cuvântului Tău. Tu știi veghea mea cea multă și grija mea cea mare pentru așezarea și statul frumos înaintea Ta a celor ce cred și fac parte din poporul cuvântului Tău. Au rămas rane în urma celor nestatornici până la capăt, o, și mult se vor rușina aceștia când vor auzi și vor vedea magi de tot soiul că vor umbla după această stea călăuzitoare spre rai, o, și n-ar mai fi să se înmulțească ranele și n-ar mai trebui să se înmulțească dorințele și ambițiile celor ce cred și se apleacă la glasul Tău ceresc, că Tu cu durere le-ai spus mereu:* «Ieșiți din lume, poporul Meu!».

O, cum să facem să știe poporul Tău cum vine aceasta? Că dacă dai să te realizezi în lume tu ai un stăpân peste tine la care slujești ca să ai bani, o, și nu ești liber, și ești rob, te bagi rob ca să-ți faci rost pentru viața cea vremelnică, pe care tot dai să ți-o aranjezi cât mai în pas cu lumea, iar Domnul strigă și spune: Ieșiți din lume, fiilor!

O, ce puțini au ascultat! O, ce mult i-ai învățat și le-ai tot spus lor: Fiilor, zadarnic vă umpleți de griji pentru viața asta de pe pământ! Ea trece și n-ai ce lua din ea sus la Domnul, și de ce să plângi atunci pentru pierderea vieții necâștigate în vremea cea de pe pământ, când puteai să-ți lucrezi loc ceresc, că dacă numai locaș pământesc cauți să-ți lucrezi ai pierdut viața, fiule, ai pierdut veșnicia și n-ai viață strânsă în țara veșniciei.

Le spuneai mereu, Doamne: Ieșiți din lume, fugiți, fiilor, de această cursă vătămătoare și faceți-vă loc frumos cu sfinții la Domnul ca să fiți cu Domnul apoi, căci lacrimi grele curg la cei ce nu-s cu Domnul după viața aceasta!

Lumea stă în păcate cu toți fiii ei, iar păcatul alungă rugăciunea și darurile ei, și unde este păcatul nu mai poate rugăciunea, nu mai este ea, că unde tace rugăciunea începe păcatul și calea omului spre iad, spre lume și spre iad.

Când într-un cămin de creștini nu dăinuiesc rugăciunea și pacea dragostei pentru statul Meu cu cei din casa aceea, Eu nu mai am părtășie cu ei, iar îngerii stau departe neputincioși sub nemulțumiri și neînțelegeri și nedragoste și duh de judecată între frați, și-și pierd mintea oricât ar găsi ei cu cale că au minte, o, și nu știu ei că numai dragostea cea pentru cer poate să păstreze frații nedespărțiți, dar iată, duhul trufiei lucrează fin și îl judecă pe om în locul lui Dumnezeu și se face omul judecător, și e păcat așa.

O, Doamne, ai pus mereu povață în cuvânt, iar eu privesc tot timpul peste toți cei ce cred venirea Ta și aș vrea să-i călăuzesc în parte dacă se poate, sau laolaltă călăuzire și fiecare să ia de pe masă pentru sine, căci fără povață sau veghe din cer nu poate nimeni să se păstreze fiu al lui Dumnezeu, fiu al cuvântului Tău.

Iată însă, sunt dintre cei ce cred, dar care-și fac planuri pentru viața cea vremelnică în lume și-și pierd grija pentru veșnicia care vine curând ca să cuprindă pe fiii ei care o așteaptă prin trăirea cea pentru ea, și nu pentru cea vremelnică, din care omul nu rămâne cu nimic ca și toată lumea care-și strânge să aibă, dar pentru pieire strânge tot ce lucrează ea să aibă.

Cercetez pe poporul cuvântului Tău, Doamne, o, și am de șters lacrimi neștiute, dar eu le adun și Ți le aduc Ție, căci sunt lacrimi de dragoste pentru Tine ale unui fiu iubitor și iubit de Tine pentru dragostea lui de Tine și de ai Tăi, dar și de ai săi, pe care îi voiește ai Tăi să fie. Tainic îl cercetez și-i mângâi suferința inimii și răbdarea sub disprețul care lovește puterea cuvântului lui cel bun. O, așa cercetez eu ranele mai grele, iar cei ce mă poartă cuvânt peste popor știu aceștia cum grăiesc eu și cum îmi îndrept cercetarea și privirea acolo unde este vorba de dragostea de Dumnezeu din cel ce o poartă pe ea în taina inimii și a răbdării, o, Doamne.

Rog pe poporul cuvântului Tău să pună la crescut iubirea și aplecarea, umilința și primirea sfatului bun și purtarea cea sfântă și dulce între frați, între copii și părinți, între părinți și copii, și toate pentru credință și pentru rămânerea în credință, că iată, greu mai iese din lume inima omului, greu, Doamne, greu, iar lumea stă gata să-Ți înghită dintre fiii cu care ai mai rămas prin credința lor în cuvântul Tău. Ne luptăm să avem popor frumos și sfânt, ca să putem birui prin sfințenia lui pe satana, o, și nu știe poporul de ce i-ai tot spus mereu: Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să-L aveți Stăpân pe Dumnezeu!

Dorul meu cel neliniștit stă de veghe peste tot pe unde ai popor și fii care cred cuvântului venirii Tale, și Te rog, coboară peste ei harul credinței și al iubirii de Tine și de frați, o, și ai, Doamne, grijă să poată pentru Tine acest popor.

——— O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, suni și iar suni ca să stea treaz pentru Mine poporul și să-și ia inima și privirea de la duhul lumii. O, lume, lume, câți copii Mi-ai înghițit!

Voi, martori din cer veniți cu Mine în ziua aceasta de amintire sfântă, fiți mari cu lucrarea voastră pentru mersul Meu cel de azi, că iată, luptăm să-l biruim pe satana de peste tot și să poată numai Dumnezeu.

Și acum voi, fii ai poporului Meu, care-Mi stați de sprijin sub greul mersului Meu de azi, înțepțiți lucrarea Duhului și treceți mereu din trup în duh ca să poată duhul, fiilor, căci trupul îl desparte pe om de Dumnezeu și îl duce între fiii lumii și nu pot acolo să-i ocrotesc pe cei ce cred, căci îi găsesc în mijlocul păcatelor lumii.

O, pace vouă, ca să puteți pentru Dumnezeu, pentru mersul Meu, fiilor! Am stat cu voi cu martori din cer în ziua aceasta de mângâiere. V-aș vindeca de toate durerile, dar sunt dureri și s-ar tot ivi să fie, iar Eu stau de veghe pentru voi ca să lucrăm, fiilor, și să luptăm împotriva lui satana.

Pun peste voi duhul mângâierii în ziua aceasta, că vă văd oftatul și durerea la amintirea zilei de atunci când aveați lângă voi pe cei de atunci, dar iată, am mers și n-am stat din mers. De aceea, pace vouă! Puteri noi peste voi, și iar și iar pace vouă, pace, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

O clipă Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi cu voi ca să vă dau din cer, fiilor. Pace din cer vă dau, pace și mângâieri, ca să puteți pentru Dumnezeu și pentru lucrul lui Dumnezeu cu voi! În ziua aceasta e zi de venire a Mea cu sfinții și n-am cum să vin cu ei în zilele Mele de venire, n-am decât la voi, aici, unde M-am așezat cu voi și Mi-am făcut cetate și casă și cină cu voi ca să pot să am cum să vin, și iată, vin la voi și-Mi deschideți cartea când vin și-Mi așezați în ea cuvântul venirii Mele, iar voi Mă dați de veste și împărtiți pe Domnul.

O, pace vouă, pace și mângâieri, fiilor! Vin cu sfinții la voi că așa este scris să vin.

Voi, sfinți iubiți, cu care-Mi lucrez venirea cea scrisă în Scripturi s-o împlinesc cu voi, iată, aici Îmi am sălașul în care poposesc cu sfinții Mei, cu voi, căci așa este scris să vin, nu singur, ci cu sfinții Mei, cu cei ce M-au mărturisit pe pământ cu viața Mea în viața lor, căci voi ați știut să înțelegeți cu adâncime de înțelepciune lepădarea de sine pe care trebuie s-o aibă cel ce află de Mine și voiește să Mă urmeze, și că altfel nu poate omul cu Mine și pentru Mine când ar da să-și lucreze viața cu Hristos, cu Cel ce are viață veșnică pentru cei ce vin cu El pe cale cu viața lor.

Intru în cetate cu sfinții, cu ierarhii cerului, și au între ei sărbătorit pe marele ierarh Nicolae, mare cu veghea și cu duhul acest slujitor milos și plin de grijă pentru cei ce dau să piară prin neputințele lor și primesc ei sprijin și mijlocirea sfinților Mei între om și Dumnezeu, de la Care vine tot binele care vine pe pământ în ajutorul celor ce caută sprijin din cer.

Se așează acum înaintea Mea ierarhul Nicolae, și iată ce-Mi spune:

— *Mă aplec cu rugare și cu umilință înaintea Ta pentru cei de pe pământ, și mai ales pentru poporul cuvântului Tău, o, Doamne, că e vremea cu negură groasă și e mare întunericul lumii și trebuie din cer să le dai celor de sub grija Ta, dar cercetează-i, Doamne, și trimite-ne cu sprijinul cel de la Tine peste tot pe unde Tu ai din cei ce Te așteaptă și caută spre Tine.*

Fereşte-i pe fiii poporului Tău de toate câte nu pot singuri să le treacă și dă-le lor cete

de îngeri ocrotitori și ajută-i să-Ți cunoască veghea de peste ei și bucură-i pe ei! Dă-le, Doamne, bucurii, dă-le pururea, și dă-le duh de rugăciune cu mulțumire înaintea Ta pentru purtarea Ta de grijă, o, că nu-i cum să găsească ei de pe nicăieri alin și puteri împotriva neputințelor care stau să-i încerce pe cei de pe pământ.

Și Te mai rog, pune Tu putere mare în cuvânt și adu-i pe cei pierduți în duhul lumii, adu-i la lumina Ta, adu-i pe calea sfântă, o, Doamne, ca să guste ei din frumusețea vieții de creștin iubitor de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu de pe pământ, că iată, ai lucrare mare, ai cale și vii și aduci din cer, o, Doamne, și binecuvântată să fie de noi venirea Ta cea de azi din cer

pe pământ, și slavă iubirii Tale de oameni, că de milă vii și cu orice preț voiești la cât mai mulți să le lucrezi salvarea, să-i desparți de păcat pe ei! Amin.

— O, e mare duhul tău cel bun, e multă mila ta, e caldă mijlocirea ta, așa cum a fost și pe pământ inima ta mare pentru cei în dureri și în încercări! Binecuvântată să fie ruga ta înaintea Mea, slujitor milos, căci rugăciunile sfinților Mei aduc de la Domnul pe pământ milă din cer, precum este scris!

Și acum, fiilor din cetatea cuvântului Meu, aduceți Domnului slavă, aduceți sfinților Mei imn de rugăciune, căci sunt mijlocitori sfinții Mei, și fiți credincioși ajutorului ceresc și fiți cu Dumnezeu în toate ale voastre câte lucrați și purtați, că vine alin și vin mângâieri ca să puteți voi pentru tot ce aveți de purtat și de lucrat.

O, fiilor, binecuvintez acum intrările și ieșirile voastre cu vestea amintirii nașterii Mele de acum două mii de ani, că iată, vestiți în cetate sărbătorile nașterii Mele și sunteți doriți să vă arătați și să bucurați, să împărțiți bucurii, fiilor. Așadar, gătiți-vă frumos și mergeți vestitori și colindători în cetate, căci slava Mea este cu voi și luminează ea, precum este scris de cei ce sunt ca și Mine lumina lumii pe pământ.

Aș da mai mult să vă dau din cer, dar puterile voastre sunt mici acum, iar Eu sunt cu mila, fiilor. Vă povățuiesc cu dor, lucrați multă iubire, mult duh de frăție, de bucurie între frați, de răbdare pentru orice lucrare, de multă părtășie cu Domnul și cu sfinții, și mult duh de rugăciune plină de inima din voi, ca să pot Eu pentru voi pe această cale, calea rugăciunii, o, fiilor.

O, rugați-vă mult și mereu, rugați-vă neîncetat și bucurați-vă pururea! Și nu uitați acest îndemn lăsat peste cei ce-Mi urmează cu dragostea lor, cu viața lor dăruită Mie, căci Eu, Domnul, trebuie să am viață multă între voi, mult stat cu voi de la o coborâre la alta cuvânt peste voi. Grijile pe care le purtați și le lucrați, să nu slăbească părtășia Mea cu voi și a voastră cu Mine, și fiți tot o bucurie pentru Mine și bucurați-Mă pururea, o, fiilor. Cu Mine să vă bucurați, în Mine să aveți bucuriile toate, cu Mine să vă hrăniți ca să fiu în voi, să fiu mereu între voi ca să vă fie bine vouă, o, fiilor.

Vă dăruiesc cu urarea cea sfântă: Pace vouă! O, aveți grijă de acest dar mereu adus la voi cu orice coborâre a Mea la voi.

Pace vouă! Tot ce Eu vă dau vouă, și voi să-Mi dați Mie, și unul altuia să ne dăruim daruri sfinte. Pacea cea sfântă stă la temelia darurilor toate și la toată lucrarea lor între frați, și de aceea pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Eu sunt. Sunt cu cei din cer, sunt cu cerul deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român și-Mi revărs peste pământ slava Mea, căci voi sunteți slava Mea cea de azi, fiilor purtători de Dumnezeu și de slava lui Dumnezeu în zilele acestea ale venirii Mele cuvânt peste pământ ca să-Mi gătesc pic cu pic ziua cea mare, când perdeaua despărțitoare între văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu se va da în lături și va străluci Domnul, numai El și ziua slavei Lui, căci se apropie clipa aceasta și vine ea de sus cu Mine și cu sfinții Mei, precum este scris, și nu se poate să nu se împlinească cele scrise să vină, toate la vremea lor, toate să-L dovedească pe Domnul Stăpân și Făcător a toate, văzutelor și nevăzutelor, și care curând, curând vor fi nedespărțite prin vedere, și iată, fiilor, voi sunteți slava Mea și Mă arăt cu voi și mângâiem pe cei nemângâiați și simt ei mângâierea cum vine spre ei, o, și ferice celor ce primesc de la Mine darul de a vă iubi pe voi cu slava Mea prin voi, prin izvorul ei, prin petrecerea Mea cu voi în mijlocul oamenilor care vă știu pe voi ai cui sunteți și de la cine aveți ceea ce dăruiți, și pace vouă pentru că sunteți ai Mei, o, fiilor!

Am ieșit cu voi vestitori ai sărbătorii care vine în amintirea nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani și aducem taina aceasta la sufletele care nu știu cum să se bucure după adevăr de sărbătorile nașterii Mele, fiilor. Nu mai au oamenii bucurii, căci bucuriile sunt numai

cele cu adevărat bucurii, și care sunt din cer, nu de pe pământ, fiilor.

Și pace ție, țara Mea de azi, și deschid cerurile și izvorăsc peste tine duhul mângâierilor de sus, că am ieșit la fereastră să-ți arăt slava Mea și pe cei care Mă poartă cu ea spre tine ca să te îmbrățișez și ca să petreci cu Mine o clipă sfântă și să te lași copleșită de duhul duioșiei și să-ți tresară duhul de dor de cei din cer, care vin cu Mine pe pământ pe meleagul tău, țara Mea de dor, o, că Mi-e dor de tine, Mi-e dor să te cuprind în slava Mea și să te mângâi cu ea, că mângâierea de la Mine te schimbă la suflet, îți dă din cer, și în taină mare îți țes veșmântul tău cel nou ca să te îmbrac de sărbătoare, țara Mea, că asta Îmi este voia și dorul, și bucură-te de Domnul Dumnezeul tău și lasă-te Lui, că vrei sau nu, tu ești a Mea, ești darul Tatălui Meu, te-a dăruit Tatăl Mie la naşterea Mea ca să-Mi fii casă de venire la sfârşit de timp şi să-Mi desfac pe vatra ta cortul slavei Mele şi să Mă ştie aici cu tine noroadele de pe pământ şi împăraţii lor, precum este scris de locul slavei Domnului, de ţara strălucirii, de lumina Mea care se face cuvânt spre hrana multora, şi iată, pace ţie, pace de la cei din cer, ţara Mea, România Mea!

Am pânza pe masa de ţesut să-ți lucrez rochiță de sărbătoare și-ți șterg de la fața Mea greșurile tale ca să pot să așez peste tine podoaba zilei venirii Mele cu slavă văzută, ca să cânte cetele cerești alături cu tine la vedere cântarea cântărilor pentru nunta Mea cu tine, țara Mea.

Să aducem mulțumire mare Tatălui pentru această slavă și să aibă Tatăl această bucurie și să se reverse ea peste tine apoi, căci daruri ne împărțim, și cine a mai auzit de o așa minune? Iată, ea se împlinește între tine și Dumnezeu, țara Mea, și ești dăruită să împarți la vedere măreția în care Domnul te așează și te arată lumii fără Dumnezeu ca să știe lumea că este Dumnezeu și să arate Domnul aceasta la vedere.

O, pace ție, pace ție, țara Mea de azi! Te vreau în dragostea Mea, în Domnul Dumnezeul tău, și de aceea Mă desăvârșesc peste tine pic cu pic și-Mi fac cale spre tine cu fiii cuvântului Meu, cu cei prin care Mă vestesc ție cu venirea Mea la tine, cu râul Meu de cuvânt, râul vieții, și împart din el și îndulcesc duhul celui ce ia ca să bea, și nu mai este nimic mai dulce pentru cei ce află taina Mea din tine, pe poporul cuvântului Meu cu care am ieșit la fereastră să vestesc iar și iar naşterea Mea și a ta acum două mii de ani, și vine ea acum spre adeverirea ei. Amin.

Acum, pace vouă, fiilor vestitori, căci se apropie sărbătoarea naşterii Mele, și iată, împărțim această bucurie, această amintire sfântă! Am ieșit în cetate cu voi și am dăruit din taina Mea cu voi celor ce v-au privit și încă vă vor privi la fereastră și vor lua duh de mângâiere, fiilor. O, nu uitați să fiți smeriți și să vă bucurați că numele vostru este scris în cartea vieții și să vă îndemne aceasta la duhul umilinței, la multă

pocăință, că nimeni nu se poate apropia de Mine decât prin duhul umilinței care vine spre sufletul omului prin greșalele vieții, și iată, e prea puțin pricepută această taină în care trebuie să stea în toată vremea și să se păstreze în ea cei iubiți de Dumnezeu.

Bucuria Mea cu voi vine de la împărăția bucuriei, fiilor. Lumea iubește ce este al ei, precum am lăsat Eu scris în Evanghelia Mea, dar când e vorba de calea Mea cu voi printre cei ai lumii și se apleacă ei spre voi să-L primească pe Domnul, voi să aveți grijă tot mai sporită să nu călcați peste ceea ce Eu, Domnul, am scris, căci am spus: *«Dacă vă iubește pe voi lumea iubirea Mea nu este în voi».* Să facem în așa fel să fiți iubiți de cei din lume numai pentru că sunteți ai Mei și că ascultați de Mine în mijlocul oamenilor și să vadă ei viața voastră în Dumnezeu, viața Mea în voi și cu voi, și aceasta să puteți voi trăi mereu înaintea Mea și înaintea celor de pe pământ care vă știu pe voi ai Mei, numai ai Mei, fiilor, iar voi să aveți grijă mare să vadă toți că sunteți ai Mei și că Eu Mă dăruiesc prin voi lor.

Acum, în zi de pomenire a Mea între sfinți aducem sărbătoarea ierarhului Spiridon. Din mijlocul cetei de arhierei își lasă el acum dorul pe masa Mea, și iată-l pe cel sărbătorit, și binecuvântat să fie graiul lui peste pământ acum!

— *Te binecuvintez de Dumnezeu al meu, Doamne, așa cum mi-am dus spre Tine viața mea de pe pământ, căci smerenia mea aducea spre vedere semne mari, minuni pentru cei necredincioși și învârtoșați pentru credință, căci lumea iubește ce este al ei, iar eu eram al Tău și mă smeream pentru Tine și venea slava Ta peste mine prin smerenia mea și rușinai cu ea pe cei împietriți, care nu se dădeau bătuți, și aceasta din pricina rușinii pe care o purtau la gândul că Tu erai Cel adevărat prin sfinții Tăi, iar ei erau cei învârtoșați și slabi de tot prin puterea răutății lor.*

Acum binecuvântată să fie slava Ta prin fiii cuvântului Tău din vremea aceasta, o, că numai prin cei plini de umilință Te poți Tu desăvârși înaintea oamenilor reci pentru Tine, Doamne. Și de aceea, iată, fiți lucrători mari pentru duhul umilinței, voi, copii ai slavei Domnului! Să se umilească mult și tot mai mult cei care au parte de slava Domnului cu voi, și nimeni să nu se laude cu voi pentru ei înșiși, căci voi, voi sunteți slava Domnului, și nu pot lua din ea cei care s-ar făli cu ea pentru ei, că fără voi n-a avut nimeni slavă în vremea Domnului cu voi, și au greșit mult că-și luau dreptul să vă supună lor pentru slava lor între oameni, că iată-i acum, după ce v-au dat deoparte nu mai au slavă, că slava erați voi, după cum este voia Domnului, și a rămas ea cu voi și peste voi, iar ei au pierdut darul de a vă iubi pe voi cu smerenie și cu frică, dacă Domnul Se revarsă prin voi cu darurile cele de sus. Și iată, este puțină înțelepciune pentru această iubire, pe care dă Domnul s-o dăruiască celor ce dau să vă iubească pe voi pentru slava Domnului cu voi, și aceștia trebuie să fie lipsiți de duhul trufiei, al fățărniciei, al voii de sine în dreptul lucrării Domnului cu voi peste pământ. Eu am fost model viu de smerenie, de umilință, de lipsa voii de sine, și m-a arătat Domnul purtător de slava Sa și eram cel umilit, dar aveam grijă să nu ia vreun trufaș al vremii din slava Domnului de peste mine și să se dea mare din dreptul acestei taine a purtătorilor de Dumnezeu, și iată, cu anevoie se poate păstra fără de trufie cel ce se apropie să fie alături slavei Domnului cu voi. Așadar, stați sub cârmuirea Domnului de peste voi ca să vă ocrotească Domnul, nu omul, căci are Domnul în mijlocul vostru binecuvântarea Lui prin cei binecuvântați pentru această lucrare a binecuvântării și a lucrării ei prin voi peste pământ.

Și pace Ție, Doamne, acum prin cei ce Te vestesc peste pământ! Pace și bucurie de Duh Sfânt, și numai cei plini de duhul umilinței Îți poartă slava, după planul Tău cel bine întocmit între Tine și ei peste pământ, ca să vadă cei de pe pământ că Tu Te slăvești și ești, că Tu ești Dumnezeu și ești cu cei smeriți, ești cu cei umiliți pentru slava Ta cu ei, o, Doamne. Amin.

— O, ar fi mult de lucrat la umilința celor ce se apropie de lucrarea cuvântului Meu și de cei cu care o port spre slava Mea peste pământ, o, sfinți iubiți ai Mei!

Călătorește ierarhul Spiridon peste tot și

lucrează împliniri mari și sfinte, că mila lui pentru oameni e cât Dumnezeu, iar călătoria lui se arată și adeverește ea lucrarea sfinților Mei.

Iar voi, fii ai slavei Mele cu voi peste pământ, stați sub învățătura Mea din mijlocul vostru, că vă trebuie ocrotire, fiilor, mereu vă trebuie, și nu poate nimeni să v-o lucreze decât cei ce lucrează ca Mine, nu ca oamenii când Eu, Domnul, ies cu voi la fereastră să-Mi arăt slava și pe purtătorii ei. O, învățați din zi în zi mai mult să stați sub duhul adevărului, iar adevărul este numai la Dumnezeu, o, fiilor, căci omul lucrează ca omul, iar Dumnezeu ca Dumnezeu, și puțin este înțeleasă această deosebire când nu se vrea a fi înțeleasă. Voi însă pricepeți taina Domnului cu voi și de aceea rămâneți în ea, o, rămâneți în ea, fiilor, căci lumea iubește ce este al ei, iar voi sunteți ai Domnului, nu uitați aceasta!

Vă îmbrac în pacea Mea acum. Pace vouă! Am bucurat duhul cetății cu colindele nașterii. Pace vouă! A rămas peste tot pace multă din cer în această seară vestitoare a serbărilor nașterii care se apropie. Sunt cu voi în gând încă cei care v-au privit trecând prin cetate în măreția în care ați stat îmbrăcați. O, pace vouă, pace și umilință sfântă pentru slava Mea cu voi, fiilor, pentru ea, pentru ea pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2022

Fragmente din cuvântul lui Dumnezeu, anul 2012

Te povăţuiesc acum, popor iubit, să cauţi să stai tot mai bine sub veghe, căci îngerii Mei aşa stau sub mâna Mea, care le dă lor lucrarea lor. Tu eşti pe pământ şi poţi să greşeşti, căci pe pământ e lupta grea, dar ia de înger mare lucrarea mustrării, măi fiule, căci fără ea peste tine s-ar bucura diavolul de agoniseala Mea, s-ar bucura de tine şi te-ar smulge dinaintea Mea şi te-ar duce în lume, unde mişună desfrâul şi fărădelegea cea mare.

Dar cum să lucreze peste tine mustrarea? A răbda mustrarea înseamnă a ţi-o însuşi şi a lucra apoi după povaţa ei, după cuvântul ei cel veghetor înainte şi cel trezitor. Ea are şi altă lucrare peste cei ce nu iubesc povaţa. Ea poate să vină cu suferinţă acolo unde nu poate lucra cuvântul cel mustrător şi veghetor prin el.

O, însuşiţi-vă cu mare dragoste bunul cel prin mustrare, fiilor, ca nu cumva, neprimindu-l pe el cu iubirea şi cu veghea lui, să căderi de la Dumnezeu şi să alegeţi mintea voastră şi voia voastră, care vă cad de sub lucrarea cea plină de veghe a mustrării, căci mustrarea trebuie să-l înţelepţească pe om, primită fiind ea cu iubire, cu aşteptare şi cu supunere pentru lucrarea ei.

O, fiilor, voia cea liberă şi multă a omului nu-l mai ţine legat de Dumnezeu pe om. Iată câtă primejdie pentru despărţire de Dumnezeu îl pândeşte pe cel ce se foloseşte de voia sa! Cel ce voieşte prea mult să stea liber pentru voia sa, acela nu mai este legat de Dumnezeu în toată clipa, iar dragostea de Dumnezeu îi slăbeşte mult şi tot mai mult, şi se învaţă omul fără mângâierea ei. O, fiilor, dragostea de Dumnezeu din om face minuni văzute şi mângâioase de suflet şi întăritoare de duh între fraţi şi slujire măreaţă între ei înaintea Domnului. Dragostea aceasta îl ţine treaz pe cel ce iubeşte pe Dumnezeu cu inima lui şi nu-l mai ia somnul pe unul ca acela şi nici foamea nu-l mai ajunge pe el şi nici necinstea nu-l mai paşte pe el ca să-i trebuiască apoi să-şi caute cinstea sau dreptatea.

O, fiilor, e mare minciună între fiii oamenilor şi nu găsesc ca să mai culeg din ei pentru Dumnezeu, căci veacul omului este înşelător.

Să stai în Mine, fiule poporul Meu, căci omul care se desparte de Mine pentru viaţa lui măcar când şi când, acela nu este desăvârşit în iubire şi în Dumnezeu, ci este împărţit între Mine şi el. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, iar tu să-Mi arăţi mereu aceasta, căci Eu te privesc mereu şi-ţi măsor mereu dragostea, şi prin ea pot Eu tot ceea ce va rămâne între pământ şi cer. Şi chiar dacă mintea ta nu va pătrunde puterea cuvântului Meu, tu să fii credincios, căci Domnul poate, fiule, şi vei putea şi tu prin credinţa ta în Dumnezeu, o, poporul Meu.

29 iunie/12 iulie 2012